slut orkade jag inte mer. Jag minns speciellt en natt, när jag vakat länge och försökt få honom att somna så bara brast det. Jag ringde mamma som kom och hjälpte till och därifrån påbörjade vi resan med att försöka få hjälp genom personlig assistans.

Avslag på avslag

- Det började med att jag sökte hjälp från kommunen kring korttidsboende och avlastning. Jag fick till svar att eftersom jag och Elias pappa var skilda så var varannan vecka avlastning nog. Vi behövde inte mer hjälp ansåg dem. Det tog hårt, jag undrar om de alltid förstår hur det ser ut för föräldrar med funktionsvarierade barn. Däremot fick vi oerhört bra hjälp från habiliteringen. Jag gick bland annat en kurs som jag tror hette ”lust att lära” vilket innebar mycket arbete men gav stor progression både för Elias och mig. Det var tydligt och gav resultat, något som jag verkligen uppskattat.

Kort därefter deltog Jessica på ett möte för barn med liknande diagnoser och träffade Anders och Emma från God Assistans. - De har varit ett enormt stöd i allt och jag har fått så mycket hjälp av dem. Men trots all hjälp och kunnande fick vi avslag ett par gånger och jag minns att Emma sa till mig ”du behöver inte läsa avslaget, det står inte så trevliga saker där”. Men, skam den som ger sig och till slut blev Elias assistansberättigad vilket har underlättat vår vardag något otroligt.

Att få vara ”bara” mamma

Att vara förälder till ett funktionsvarierat barn kräver mycket arbete. Jessica beskriver en bild av ett konstant närvarobehov. - I mitt fall gick det inte att lämna Elias själv, det var alltid passning. Jag hade lås, kodlås och olika speciallås på det mesta. Jag hade ett staket som var 1,80 m högt för att han inte skulle rymma och om jag inte varit närvarande hade han rymt tio gånger om. Jessica beskriver hur hon tog upp det med kommunen och fick tillbaka att ”man kan inte kalla någon rymningsbenägen om man inte behövt kontakta myndigheterna för att hen är försvunnen.”

Ibland känns det som om jag har tio barn fast jag bara har två.

- Med assistansen i bilden ges jag möjligheten att få känna mig som mamma och saker som tidigare upplevdes som en belastning är idag rofyllda. Idag älskar jag att baka och laga mat, förr var det en belastning, ett ständigt trixande samtidigt som allt annat skulle göras. Idag kan vi hitta på saker och jag kan fokusera på en sak i stället för fem samtidigt eftersom jag vet att det finns en assistent här som hjälper mig. Det är så värdefullt och otroligt svårt att förklara för någon som inte är insatt i vad detta kan innebära, ibland känns som att jag har tio barn fast jag har två.

Vikten av hjälp

Vikten av att fler vuxna finns nära och hjälper till är otroligt hög. Idag har Jessica en sambo och två barn samt en katt som heter Sigge i hushållet. Dessutom kommer en assistent på mammaveckorna och underlättar vardagen. –Min sambo Kenneth anpassar sig efter mina veckor, något jag är otroligt tacksam för säger Jessica och fortsätter; det är så mycket enklare när vi är två, med assistenten inräknad tre, i hushållet. Det skapar förutsättningar för att fokusera på familjen, både individuellt och som helhet. Jessica beskriver hur hon alltid överkompenserat deras yngsta i familjen eftersom hon konstant bär på en känsla av att inte vara tillräcklig. –Det är såklart inte bra, men kanske blir det så när du behöver begränsa för en person och samtidigt har en person som behöver få ”försöka själv” för sin utvecklings skull säger Jessica eftertänksamt.